

HEDENDAAGSE
JAZZBESPIEGELINGEN VAN
TIM SPRANGERS

Fijne festivals

Ze zijn er in overvloed: jazzfestivals waarbij de sfeer belangrijker is dan de muziek. Niets mis mee. Voor veel mensen betekent jazzmuziek vooral gezelligheid, vrije tijd en genieten. Daarom streven organisatoren naar hetzelfde. Daarbij is een festival meer dan alleen muziek, anders dan vaak blijkt uit droge uiteenzettingen in de media. Een groots aangepakt evenement is een totaalervaring, met ook het eten, de ambiance en voorzieningen als onderdeel van de beleving.

Maar als jazzliefhebber ben ik op zoek naar oorspronkelijke muzikanten en vooruitstrevende muziekvormen en kom ik uit op festivals waar je vooral de zucht naar mooie, oprechte muziek voelt. Vaak kennen zulke festijnen een vast publiek dat het programma niet hoeft in te zien, maar zich wil laten verrassen, uitgaande van de goede programmeur. Het zijn festivals met een onbevangen stemming, zonder commerciële opgefoktheid.

Waarom kiezen tussen tal van concerten als je weet dat er op het enige podium altijd iets boeiends staat?

Het Moers Festival in Duitsland is een mooi voorbeeld. Vol was de grote circustent op de avond dat John Zorn huishield, met mensen tussen de acht en de tachtig. Hutje mutje op elkaar, wat maakt het uit. Als Mike Patton de longen uit zijn lijf schreeuwt, blijft iedereen zitten. Geen haast of irritatie. Wat heerst, is liefde en respect voor de muziek en gezamenlijke beleving.

In Oslo was ik op het reizende, driedaagse Match & Fuse Festival, dat een podium biedt aan nieuwe muziekvormen. Terwijl de elektrische gitaren van de bühne krijsten, hing de Noorse jeugd relaxend in het gras. Open geesten met de blik naar voren. En in Nederland heb je de ZomerJazzFiets-Tour, eind augustus rond Groningen. Altijd spannende muziek en altijd prima bezocht. De sfeer is uitmuntend, vooral dankzij de goede muziek. En niet andersom.